

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם י' אֲנִיר

האדמו"ר יצחק אייזיק יהודה מיכאל סאפרין מקומארנא ב"ר אלכסנדר סענדר

זי"ע

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

הַיּוֹרָה קַמָּה

מִדַּת הַיְרָאָה בְּעֶצְמָהּ הִיא יְרָאָה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאִם כֵּן יֵשׁ לָהּ גַּם כֵּן יְרָאָה. וְזֹאת הַיְרָאָה הִיא גַּם-כֵּן יְרָאָה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאִם כֵּן יֵשׁ לָהּ גַּם-כֵּן יְרָאָה. וְכֵן נִכְלָל יְרָאָה אַחַת בַּחֲבֵרָתָהּ, לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה עַד אֵין סוּף: וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (תְּנַחֲמוּ א' ד' א' שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה סֵדֶר א' יְרוּשְׁלָמִי שֶׁבַת פָּרָק א' וְעֵין שָׁם בְּפָנֵי מֹשֶׁה): 'מֵה שֶׁעָשִׂיתָ עֲנֹוֹה עֶקֶב לְסְלוּתָא עָשִׂיתָ חֲכָמָה עֲטָרָה עַל רֵאשִׁי, שֶׁנֶּאֱמַר: "עֶקֶב עֲנֹוֹה יְרָאָת ה', רֵאשִׁית חֲכָמָה יְרָאָת ה'". נִמְצָא שֶׁעֶקֶב הָעֲנֹוֹה הִיא יְרָאָה, וְכֵן "רֵאשִׁית חֲכָמָה" הִיא גַּם-כֵּן יְרָאָה, נִמְצָא שֶׁיֵּשׁ יְרָאָה לְמַעַלָּה מִיְרָאָה, כִּי הַיְרָאָה בְּעֶצְמָהּ יֵשׁ לָהּ גַּם כֵּן יְרָאָה, וְכֵן לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה עַד אֵין סוּף כַּנֶּ"ל.

הַיּוֹרָה קַמָּט

חֲצוֹת לִילָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מְשַׁפְּטֵי צְדָקָךְ (תְּהִלִּים קי"ט). חֲצוֹת הוּא מְסֻגָּל כְּמוֹ פְּדִיוֹן, כִּי הוּא הַמְתָּקֵת הַדֵּינִים. כִּי צְדָק דִּינָא, וּמְשַׁפֵּט רַחֲמֵי (פֶּתַח אֱלִיהוּ). וְזֶהוּ, עַל מְשַׁפְּטֵי צְדָקָךְ, הֵינּוּ שֶׁצְדָק גּוֹבֵר עַל מְשַׁפֵּט. הַתְּקוּן לָזֶה, חֲצוֹת לִילָה אָקוּם: וְעַקֵּר חֲצוֹת הוּא תָּמִיד אַחַר שִׁשָּׁה שָׁעוֹת מִתְחַלֵּת הַלִּילָה הֵן בְּקִיץ וְהֵן

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'סנח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"זקן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּחָרָף, וְאִז מִתְחִיל זְמַן חַצוֹת. וְנִמְשָׁךְ עַד גְּמַר אֲשֶׁמֹרָה שְׁנִיָּה,
דְּהִינוּ שְׁתֵּי שָׁעוֹת: וּבִבְקָר טוֹב לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשָּׁמַיִם, וְעַל-יְדֵי-זֶה
נִמְשָׁךְ הַדַּעַת (עֵינִי בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ. פְּרָשַׁת בְּשַׁלַּח נ"ז):

הַתּוֹרָה קַב

דְּמוֹת דְּיוֹקְנוֹ שֶׁל אָבִיו רָאָה (סוּטָה ל"ו: תְּנַחֲמוּ א פְּרָשַׁת וַיֵּשֶׁב). הוּא
דָּבָר נִסְתָּר מְאֹד, אִיךָ הַדְּמוֹת נִתְרָאָה, וְהוּא בְּעֶצְמוֹ
אִינוֹ יוֹדֵעַ, כִּי בְּיָדָיו יַעֲקֹב לֹא יָדַע. וּמַעֲלַת הַנְּסִיוֹן אַף שָׁרָאָה
דְּמוֹת דְּיוֹקְנוֹ. הֵם דְּבָרִים נִסְתָּרִים וּמְכַסִּים מִבְּנֵי אָדָם.

הַתּוֹרָה קַנָּא

סִגְלָה לְזֶרַע שֶׁל קַיְמָא, שִׁיאֲמְרוּ שְׁנִיָּהֶם הָאִישׁ וְאִשְׁתּוֹ קָדָם
הַזּוֹנֵג, פְּרָשַׁת "וּבְרָאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם" (בְּמִדְבָר כ"ח). וְכֵן
כְּשֶׁהִתִּינּוֹק חוֹלָה, חַס וְשָׁלוֹם, יֹאמְרוּ אָז גַּם-כֵּן הָאִישׁ וְהָאִשָּׁה
פְּרָשַׁת "וּבְרָאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם". כִּי מְאֹרֶת חָסֵר וְאוֹ שֶׁהוּא הַחַיּוֹת שֶׁל
כָּל דָּבָר, וְכֵן כֹּלֵת מִשָּׁה חָסֵר וְאוֹ גַּם כֵּן (זֹהַר וַיְחִי רל"ו. וְעֵינֵי זֹהַר פְּנִיָּהֶם
רנ"ד). וְכָל זֶה הוּא סוּד פְּגִימַת הַלְּבָנָה, שְׁמִשָּׁם נִמְשָׁךְ בְּחִינַת
מְאֹרֶת חָסֵר וְאוֹ, שֶׁהוּא אֲסַכְרָה לְרַבִּי, חַס וְשָׁלוֹם (עֵינֵי זֹהַר בְּרֵאשִׁית
יט וּלְגַד ל"ד) כִּי הֵיאֵ"ו הוּא הַחַיּוֹת שֶׁל כָּל דָּבָר (עֵינֵי זֹהַר בְּרֵאשִׁית רנו). וְעַל
כֵּן הֵיאֵ"ו מְרַמֵּז עַל חֶסְרוֹן הַחַיּוֹת כַּנִּ"ל, וּמִשָּׁם נִמְשָׁךְ מִיתַת
הַבָּנִים קְטַנִּים, חַס וְשָׁלוֹם. וּבְרֵאשִׁי חֳדָשׁ מִתְחַלֵּת הַלְּבָנָה
לְהַתְּמַלְאוֹת וּלְהַתְּתִקּוֹן כִּידוּעַ, כִּי אָז הַגִּיעָה לְתַכְלִית הַפְּגָם
וְהַחֶסְרוֹן, וְאִזֵּי תִכְף מִתְחִיל הַתְּקוּן וְהַמְּלוּי. וְזֶהוּ כֹּלֵת רְאשֵׁי-
תִבּוֹת פְּפָרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתֵם, שֶׁבְּרֵאשִׁי חֳדָשׁ נִתְתִקּוֹן וְנִמְתָּק
בְּחִינַת כֹּלֵת מִשָּׁה, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַלְּבָנָה, כִּי אִזֵּי מִתְחַלֵּת

לְהַתְּמִלְאֵת כַּנִּי"ל. וְאִזּוּ נִמְשָׁךְ מִבְּחִינַת כַּלּוֹת מִשָּׁה, כַּפָּרָה לְכָל
 תּוֹלְדוֹתָם, כַּנִּי"ל, שֶׁנִּמְשָׁךְ כַּפָּרָה וְסְלִיחָה וְהַמְתָּקָה עַל כָּל
 תּוֹלְדוֹתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עֲלֵיהֶם חַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּיִם.
 וְעַל־כֵּן פָּרָשַׁת "וּבְרָאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם", סִגְלָה לְבָנִים כַּנִּי"ל:

הַתּוֹרָה קִנְיָן

כְּשֶׁבָא נִשְׁמָה קְדוּשָׁה לְעוֹלָם עִם הָעֲנָפִים הַשִּׁיכִים לָהּ, אֲזִי
 הִקְלָפָה מִסְבָּבַת אוֹתָהּ. רַק נִשְׁאַר פֶּתַח נִגְדַת אֲמוּנָה,
 שֶׁכַּנְּגַד הָאֲמוּנָה הִפְתַּח פֶּתוּחַ. וּמִחֲמַת פְּגָם הָעֲנָפִים, חַס וְשְׁלוֹם,
 מִשְׁלִיכִין אוֹתָם מִשָּׁם, דְּהֵינּוּ שִׁמְשִׁיכִין אוֹתָם מִן הָאֲמוּנָה. וְאֲזִי
 אֵין יְכוּלִין לְכַנֵּם, דְּהֵינּוּ לְהַתְּקַרֵּב אֶל שְׁרָשָׁם, שֶׁהוּא הַנִּשְׁמָה
 הַנִּי"ל. כִּי לְפַעְמִים מִשְׁלִיכִין וּמְפִילִין אֶחָד מִן הָאֲמוּנָה, כְּעֵין מַה
 שֶׁמְצִינּוּ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (זֶהר אַחֲרֵי דִף ע"ב): עַל
 אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, עַל הַמַּתִּים שֶׁאֵינָם רְאוּיִים לְקַבֵּר בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל,
 וְתָבוֹאוּ וְתִטְמְאוּ אֶת אֶרֶצִי וְנִחַלְתִּי וְכוּ'. וְהֵנָּה סְתִימַת הַפֶּתַח
 הַנִּי"ל, דְּהֵינּוּ הָאֲמוּנָה, עַל־יְדֵי פְגָם הָעֲנָפִים כַּנִּי"ל, הוּא רַק לְפִי
 שְׁעָה, וְאַחֲר־כֵּן נִפְתַּח הַפֶּתַח כְּבִתְחִלָּה. הֵינּוּ שֶׁבָעֵת שֶׁצְּרִיכִין
 לְהַשְׁלִיךְ לְחוּץ אֶת מִי שֶׁאֵין רְאוּי לְהַתְּקַרֵּב אֲזִי הִקְלָפָה הַמְּסַבָּבַת
 הַנִּי"ל, שֶׁיֵּשׁ בָּהּ פֶּתַח כַּנְּגַד אֲמוּנָה כַּנִּי"ל, הִיא מִתְּנַבְּרַת וּמִתְּקַרְבַת
 וּמִתְּפַשְׁטַת גַּם עַל הַפֶּתַח הַנִּי"ל, וְאֲזִי אֵין יְכוּל לְכַנֵּם. וְתַכְּף
 אַחֲר־כֵּן, חוֹזֵר הַפֶּתַח וְנִפְתַּח כְּבִתְחִלָּה. וּכְשִׁישׁ, חַס וְשְׁלוֹם, רַבּוּי
 פְּגָמִים הַרְבֵּה, שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה יֵשׁ כַּח לְהַסְבּוֹב הַנִּי"ל לְהַתְּפַשֵּׁט עַל
 הַפֶּתַח לְבָלִי לְהַנִּיחַ לְכַנֵּם כַּנִּי"ל, אֲזִי מִתְּיַרְאֵין וְחוֹשְׁשִׁין שְׁלֵא יִסְתָּם
 הַפֶּתַח לְגַמְרִי, חַס וְשְׁלוֹם, עַל־יְדֵי הַתְּנַבְּרוֹת הִקְלָפָה הַמְּסַבָּבַת.
 וְאֲזִי מִעֲמִידִין שָׁם בַּפֶּתַח הַנִּי"ל יֵרָא שָׁמַיִם, שֶׁהוּא בְּעַצְמוֹ עוֹמֵד

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

גזס - זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
זמור "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְשֹׁמֵר שְׂלֹא יִכְנָסוּ שָׁם. וְאֶף־עַל־פִּי־כֵן הוּא תוֹעֵלֶת נֶגֶד הַקְּלָפָה
הַמְּסַבֶּת הַנִּ"ל, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לָהּ לְהִתְקָרֵב וּלְהִתְפַּשֵּׁט עַל הַפֶּתַח,
מִחֲמַת הַיִּירָא שָׁמַיִם שְׁעוֹמֵד שָׁם. וְעַל־יַדֵּי מְסִירַת נֶפֶשׁ, דְּהֵינּוּ
שְׁמוֹסֵר נֶפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְנִסְעַ וּלְהִתְקָרֵב לְהַצְדִּיק, עַל־יַדֵּי־זֶה אֶפְשָׁר
לְדַבֵּק עֲצָמוֹ אֵלָיו. אֲךְ אֵי אֶפְשָׁר שְׂיֵאִיר אֵלָיו חֲכָמָה דְּהֵינּוּ הַמַּחֲ
בְּעֲצָמוֹ: וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִמְהַר הַגְּאֻלָּה בְּכָל־ל וּבְפָרֵט:

עֵינַי בְּזִהָר

תְּרוּמָה (דף ק"מ: קמ"א.): הוֹבָא בְּ"פְרִדִּים" שְׁעַר
הַתְּמוֹרוֹת פֶּרֶק ב'. בְּאַרְעָא קְדִישָׁא מִתְתַּקְנָא
כֹּלָא וְכוּ', עֵינַי שָׁם הֵיטֵב מַה שְׁפָתוֹב שָׁם פְּרִיָסָא קְלִישָׁא שְׁנַפְרָם
עַל הַפֶּתַח. וְעַל־פִּי הַסּוּד הַנִּ"ל, הוּא בְּחִינַת הַיִּירָא שָׁמַיִם שֶׁהוּא
בְּחִינַת פְּרִיָסָא קְלִישָׁא. וְכִמְבָאָר שָׁם בְּזִהָר, לְמַעַל אֵי אֶפְשָׁר, וְגַם
הַקְּלָפָה אֵי אֶפְשָׁר לָהּ לְהִתְפַּשֵּׁט עַל הַפֶּתַח מִחֲמַת הַפְּרִיָסָא קְלִישָׁא
עֵינַי שָׁם. וְהוּא מִמָּשׁ מַה שְׁפָתוֹב לְעִיל בְּעֵינַי הַיִּירָא שָׁמַיִם, וְדוּק
הֵיטֵב וְתָבִין נְפֻלָּאוֹת. וְגַם עֵינַי בְּסִפְר טוֹב הָאָרֶץ שְׁשָׁם מְדַבֵּר גַּם
כֵּן מִעֵינַי אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, וְהָבִין הַדְּבָר הֵיטֵב לְדַמּוֹת מְלֻתָּא לְמְלֻתָּא,
כִּי הַכֹּל אֶחָד עִם הַנִּ"ל:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹהָרִין הַיּוֹמֵי:

מדת היראה - קמח

א בְּמֵדַת הַיִּירָאָה יֵשׁ מְדַרְגּוֹת, יִרְאָה לְמַעְלָה מִיִּרְאָה עַד אֵין סוּף,
עֵינַי פְּנִיָם:

חצות לילה אקום להודות לך - קמט

א קִימַת חֲצוֹת הוּא הַמְּתַקֶּת הַדֵּינִים וְהוּא מְסַגֵּל כְּמוֹ פְּדִיוֹן:
ב זְמַן חֲצוֹת הוּא תְּמִיד אַחַר שֵׁשׁ שָׁעוֹת מִתְחִלַּת הַלֵּילָה, בֵּין בְּקִיץ
בֵּין בְּחֶרֶף, וְאֵז מִתְחִיל זְמַן חֲצוֹת, וְנִמְשָׁךְ עַד גְּמֵר אֲשֶׁמוּרָה שְׁנֵיָה,

דְּהִינוּ שְׁתֵּי שָׁעוֹת, וּבבִקְרָטוֹב לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשָּׁמַיִם, וְעַל-יְדֵי-זֶה
נִמְשָׁךְ הַדַּעַת (עֵינֵינוּ זֹה־הַקְּדוֹשׁ בְּשִׁלַּח דָּף נ"ז):

דְּמוּת דְּיוֹקְנוֹ שֶׁל אָבִיו – קנ

א דְּמוּת דְּיוֹקְנוֹ שֶׁל אָבִיו רָאָה (סוּטָה ל"ו תַּנְחומָא פְּרָשֶׁת וַיֵּשֶׁב), הוּא
דְּבַר נִסְתָּר מְאֹד אִיךָ הַדְּמוּת נִתְרָאָה, כִּי בּוֹדֵאֵי יַעֲקֹב לֹא יָדַע מְזֵה
כִּי סֵבֶר שְׁטָרֶף טָרֶף יוֹסֵף, וּמִעֲלַת הַנְּסִיּוֹן אַף שָׂרָאָה דְּמוּת דְּיוֹקְנוֹ
הֵם דְּבָרִים נִסְתָּרִים וּמְכַסִּים מִבְּנֵי אָדָם:

סְגוּלָה לְזֶרַע שֶׁל קַיִמָא – קנא

א סְגוּלָה לְזֶרַע שֶׁל קַיִמָא שְׂיֵאמְרוּ שְׁנֵיהֶם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ קָדָם הַזְּיוּג
פְּרָשֶׁת וּבְרָאֵשִׁי חֲדָשִׁיכֶם, וְכֵן כְּשֶׁהִתִּינּוֹק חוֹלָה חָם וְשָׁלוֹם יֵאמְרוּ
אִז גַּם כֵּן הָאִישׁ וְהָאִשָּׁה פְּרָשֶׁת וּבְרָאֵשִׁי חֲדָשִׁיכֶם:

כִּשְׁבָא נִשְׁמָה קְדוּשָׁה לְעוֹלָם – קנב

א כְּשִׁבָא נִשְׁמָה קְדוּשָׁה לְהָעוֹלָם עִם הָעֲנָפִים הַשְּׂיָכִים לָהּ, אִז
הַקְּלָפָה מְסוּבָּבַת אוֹתָהּ, רַק נִשְׁאָר פֶּתַח נֶגֶד אַמּוֹנָה, שְׁכַנְגָד
הָאֶמּוֹנָה הַפֶּתַח פְּתוּחַ, וְלִפְעָמִים מִחֲמַת פְּגָם הָעֲנָפִים מִשְׁלִיכִים
אוֹתָם מִשָּׁם הִינוּ מִן הָאֶמּוֹנָה, וְאִז מִתְּפַשְׁטַת הַקְּלָפָה גַּם עַל
הַפֶּתַח וְאֵינָם יְכוּלִים לְכַנֵּס וּלְהִתְקַרֵּב אֶל שְׂרָשָׁם שֶׁהוּא הַנִּשְׁמָה
הַנִּלְלָה, וְהִנֵּה סְתִימַת הַפֶּתַח דְּהִינוּ הָאֶמּוֹנָה כַּנִּלְלָה הוּא רַק לְפִי
שָׁעָה, בְּעֵת שְׁצַרִּיכִין לְהַשְׁלִיךְ לַחוּץ אֶת מִי שְׂאִינוּ רְאוּי לְהִתְקַרֵּב,
אַבְל תִּכְּף אַחֲרֵיכֶם חוּזַר הַפֶּתַח וְנִפְתַּח כְּבַתְחִלָּה, וּכְשֵׁיִשׁ חָם
וְשָׁלוֹם רַבּוּי פְּגָמִים אִז מִתְּיָרְאִין וְחוּשְׁשִׁין שְׁלֹא יִסְתַּם הַפֶּתַח
לְגַמְרֵי חָם וְשָׁלוֹם עַל-יְדֵי הַתְּגַבְרוּת הַקְּלָפָה הַמְּסַבֶּבַת הַנִּלְלָה, וְאִז
מִעֲמִידִים בַּפֶּתַח הַנִּלְלָה יֵרָא שָׁמַיִם שְׂיַעֲמֹד לְשֹׁמֵר שְׁלֹא יִכְנָסוּ לְשָׁם,
וְאִף-עַל-פִּי-כֵן הוּא תוֹעֵלַת נֶגֶד הַקְּלָפָה הַמְּסַבֶּבַת הַנִּלְלָה, כִּי אִי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'ססב ❦ צִמְרָן מְנוּחָה רַב־יָדָא לְ"צִדְקָא לְעֵלְמָא מִקְוָה שִׁדְרָא לְעַד מְסֻפְרָא רַב־נָוִי יְהִיָּה תִיקוּן לְכַבֵּל" ❦
❦ "זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

אֶפְשָׁר לָהּ לְהִתְגַּבֵּר וּלְהִתְפַּשֵּׁט עַל הַפֶּתַח מַחְמַת הַיָּרֵא שָׁמַיִם
שְׁעוֹמֵד שָׁם, וְעַל־יְדֵי מְסִירַת נֶפֶשׁ כְּשִׁמוּסָר נִפְשׁוֹ לְנִסְעַ וּלְהִתְקָרֵב
אֶל הַצְּדִיק, עַל־יְדֵי־זֶה אֶפְשָׁר לְדַבֵּק עֲצָמוֹ אֵלָיו אִם שְׁעוֹמֵד שָׁם
הַיָּרֵא שָׁמַיִם וְשׁוֹמֵר שְׁלֹא יִכְנָסוּ לְשָׁם, אֲךְ אִם־עַל־פִּי־כֵן אִי אֶפְשָׁר
שִׁיאִיר אֵלָיו הַחֲכָמָה דְּהֵינּוּ הַמַּח־בְּעֲצָמוֹ:

סִדְרָא יְפִי מְנוּחָה רַב־יָדָא הַיְיָ:

וְהֵנָּה הָיִיתִי בְּמֵאֵה־לֹב בְּכָל יְמֵי הַסְּכּוֹת, וְאַחַר הַסְּכּוֹת הָיִינוּ
מְצַפִּים בְּכָל יוֹם שִׁיבֹא חוֹתְנִי וְלֹא בָּא כִּי נִתְעַכֵּב שָׁם בְּקַרְמֵינִי
בְּעֶסֶק דְּבַר מְצוּהָ שְׁנִזְדַּמְּן לוֹ שָׁם וְלֹא הָיָה אֶפְשָׁר לָנוּ לְחַזֵּר
לְבֵיתֵנוּ קֹדֶם שִׁיבֹא כִּי זִנְגָתִי לֹא רָאֲתָה אוֹתוֹ כַּמָּה זְמָנִים וְנִמְשָׁךְ
הַדְּבָר עַד חֲנֻכָּה וְעַד־יָן לֹא בָּא וְאַנִּי הָיִיתִי עֹצוֹר בְּמֵאֵה־לֹב וְלֹא
זָכִיתִי לְרֹאוֹת פָּנָי קֹדֶשׁוֹ שֶׁל רַבִּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה מֵאַחַר יוֹם
הַכְּפוּרִים עַד הֵנָּה וְהָיוּ לִי יוֹסוּרִים עֲצוּמִים מְזֵה בְּלִי שְׁעוֹר כִּי בְּכָל
הַשָּׁנִים שֶׁעָבְרוּ הָיִיתִי רָגִיל בְּמִשְׁךְ זְמַן כְּזֶה לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ זְכוֹרֵנוּ
לְבִרְכָה כַּמָּה פְּעָמִים וְשִׁמְעָתִי מֵהַ שִׁשְׁמִיעָתִי וְכוּ' וּמִגִּדְל צִעְרֵי
כְּתִבְתִּי אֲגָרוֹת לְרַבִּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה מִגִּדְל הַיּוֹסוּרִים וְהַמְּנִיעוֹת
שִׁישׁ לִי מְאֹד כַּנֶּ"ל וּבְתוֹךְ אוֹתוֹ הַזְּמַן בֵּין יָמֵים הַנּוֹרָאִים לְחֲנֻכָּה
שֶׁהָיִיתִי בְּמֵאֵה־לֹב כַּנֶּ"ל בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן נוֹלַד בֶּן זָכָר לְרַבִּנוּ זְכוֹרֵנוּ
לְבִרְכָה בְּשִׁבְת־קֹדֶשׁ וְנִקְרָא שְׁמוֹ בִּישְׂרָאֵל יַעֲקֹב זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה
וּמַחְמַת עַכּוּבֵי בְּמֵאֵה־לֹב לֹא זָכִיתִי לְהִיּוֹת אֶפְלוֹ עַל הַבְּרִית מִלָּה
וּבְשָׁבוֹעַ שֶׁל הַבְּרִית מִלָּה נִשְׁמַע מִפִּי רַבִּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה הָעֲנִין
הַנּוֹרָא שֶׁל הָאֱלֹפִים לְחַלְקָם לְמֵאוֹת שָׁעַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְהַחֲיֹת
מֵתִים וְכוּ' כַּנֶּדְפָס בְּלְקוּטִים שְׁאֲחָרֵי הַסְּפוּרֵי מַעֲשֵׂי־זוֹת (שִׁיחוֹת הַר"ן
צ"ג) עֵינִ שָׁם וְהֵבֵן נִפְלְאוֹת הַשֵּׁם וְנּוֹרָאוֹתָיו עַד אִין קִין וְכוּ' וְכָל זֶה
אָמַר בְּעֵת שֶׁהָבִיא לוֹ רַבִּי לִיב דִּין דְּגִים בְּלִילָה לְצַרְךָ סְעֻדַת

הַבְּרִית מִלָּה, שָׁבָא בְּשִׁמְחָה וְאָמַר כָּל עֵינַי הַנּוֹרָא הַנִּ"ל וְאֲנִי
 בְּעוֹזְנוֹתַי הָרַבִּים לֹא זָכִיתִי לְהִיּוֹת בְּכֹל זֶה אֲךָ פָּתְבוּ לִי עַל
 הַפְּאֵסֵט בְּכֹל עֵת מַה שֶּׁעָבַר כָּאֵן:

וְהִנֵּה נִתְעַכְּבֹתִי שָׁם עַד יָמֵי הַחֲנֻכָּה כַּנִּ"ל, וְשִׁבַּת חֲנֻכָּה הָיָה
 אֶצְלָנוּ מִהַזְּמַנִּים הַקְּבוּעִים לָבוֹא אֵלָיו כְּפִי פְקֻדָתוֹ כְּמִבְּאֵר בְּמָקוֹם
 אַחֵר (חַיִּי מוֹהַר"ן סִימָן קכ"ו) וְהִתְחַלֵּתִי לְכֶסֶף וּלְהִתְנַעֵנַע לְנִסְעַ
 לְבֶרְסֶלַב עַל שִׁבַּת חֲנֻכָּה אֲךָ רַבּוֹ הַמְּנִיעוֹת בְּלִי שְׁעוֹר, בְּפֶרֶט אֲוִלֵי
 בְּתוֹךְ כֶּךָ יָבוֹא חוֹתְנִי בְּעֵת שֶׁאֵהְיָה בְּבֶרְסֶלַב כִּי הָיוּ מְצַפִּים בְּכֹל
 יוֹם שֶׁיָּבוֹא כַּנִּ"ל וְאִם יָבוֹא וְלֹא יִמָּצְאֵנִי שָׁם בּוֹדְאֵי יַחֲרָה אֲפּוֹ מְאֹד
 וְגַם חֲמוֹתִי וְזוֹגָתִי כָּלָם הָיָה לָהֶם לְקַהְיּוֹן שְׁנַיִם שָׁאַנִּי אֲסַע בְּעֵת
 כְּזֹאת לְבֶרְסֶלַב אַחֲרֵי שֶׁכָּל גְּדוּלֵי חֲשׁוּבֵי קַהֲלָה כְּזֹאת בָּאִים בְּכֹל
 יוֹם לְשַׁחַר פְּנִיָּהֶם וּמְצַפִּים בְּתִשׁוּקָה גְּדוּלָּה עַל בִּיאָתוֹ וְהוּא יִקָּר
 וּמְפָרְסֵם כָּל כֶּךָ וּבֵין הַיּוֹם וּמָחָר יָבוֹא וְאֲנִי אֲסַע בְּתוֹךְ כֶּךָ לְרַבְּנוּ
 זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָּה אֲשֶׁר גַּם בְּלֹא זֶה הוּא עַל אַפָּם וַחֲמָתָם מְכֹל־שִׁכּוֹן
 עֲתָה וּבּוֹדְאֵי הָיוּ לִי יְסוּרִים מְנַסִּיעָה זֹאת הַרְבֵּה מְאֹד:

אֲךָ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמָיו בְּלִי שְׁעוֹר חֲזַק אֶת לְבָבִי וְהִתְגַּבְּרֹתִי עַל
 כָּל הַמְּנִיעוֹת וְנִסְעֹתִי לְבֶרְסֶלַב וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲזָרְנִי כִּי בְּתִחְלָה לֹא
 הָיָה לִי עַל הוֹצָאוֹת וְלֹא עֲגָלָה, אֲבָל הֵבֵא לְטָהָר מְסִיעֵינִי לוֹ, וּמִי
 שְׂרוּצָה בְּאַמֶּת בְּחֶשֶׁק חֲזַק כָּרְאוּי נִתְבַּטְּלִין הַמְּנִיעוֹת וְכוּ' וְעֲזָרְנִי
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְהַזְּמִין לִי עֲגָלָה וְהוֹצָאוֹת הַדֶּרֶךְ וּבֵאתִי לְרַבְּנוּ
 זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָּה אֹר לְיוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שִׁבַּת קֹדֶשׁ רֵאשִׁי-חֹדֶשׁ טִיבַת
 שֶׁהוּא מִיָּמֵי חֲנֻכָּה וְזָכִיתִי לְדַבֵּר מִיַּד עִם רַבְּנוּ זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָּה, אֲף
 עַל פִּי שֶׁכָּבַר הָיָה שׁוֹכֵב עַל מִטָּתוֹ וְסִפֵּר לִי מִיַּד מֵעֵינַי הַמַּעֲשֵׂה
 שֶׁעָבַר עָלָיו בְּאֵלוֹ הַיָּמִים שֶׁנִּמְצָא אִישׁ רַע וּבְלִיעַל שֶׁבָּדָה עָלָיו
 דָּבָר כְּזֶה שֶׁאֵין הַדַּעַת סוֹבְלָתוֹ וְהָיוּ לוֹ יְסוּרִים רַבִּים מְזִה וְאָמַר

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'סד - צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שְׂנֵדמָה לוֹ שְׂמֵעוּלָם לֹא הָיוּ לוֹ יְסוּרִים כְּאַלְהָ וְכוּ' (וַיִּתְבָּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר):

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

נֵה הָעוֹלָם-הַזֶּה אֵינוֹ כְּלוּם, רַק לְמִשְׁךְ אֵל הַתְּכָלִית הַנְּצָחִי. וְאִין לְהִסְתַּכֵּל אִם יִהְיֶה לוֹ מְעוֹת אִם לֹא, כִּי בֵּין שְׂיִהְיֶה לוֹ מְעוֹת וּבֵין שְׂלֹא יִהְיֶה לוֹ מְעוֹת יִבְלֶה יָמָיו בְּשׂוּהָ, כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה מִטְעָה אֹתָנוּ לְגַמְרֵי, שְׂמִרְאָה לְהָאָדָם כְּאִלּוּ מְרוּיַח בְּכָל פֶּעַם, וּלְבִסּוֹף אֵינוֹ כְּלוּם, כְּאַשֶׁר נִרְאָה בְּחוּשׁ; וְאִם אֲפִלּוּ מִשִּׁיג מְעוֹת, לֹא־קָחִין אֹתוֹ מִן הַמְּעוֹת. וְהַכֶּלֶל, שְׂשִׁנִּיהֶם בְּיַחַד אֵין לָהֶם קִיּוּם, דְּהֵינּוּ הָאָדָם עִם הַמְּעוֹת, רַק אִם שְׂלֹא־קָחִין הַמְּעוֹת מִן הָאָדָם אִם שְׂלֹא־קָחִין הָאָדָם מִן הַמְּעוֹת, וּמֵעוֹלָם לֹא נִמְצָא אֶחָד שְׂיִשְׂאֵר עִם הַמְּעוֹת. וְאִם גַּם לְעַבֹּדֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ קָשָׁה לְזָכוֹת, אַף-עַל-פִּי-כֵן אֲפִלּוּ כְּשֵׁי אֵין זֹכָה לְעַבֹּדֵת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ כְּרֵאוֹי, צָרִיכִין גַּם לִידַע שְׂהָעוֹלָם הַזֶּה אֵינוֹ כְּלוּם כַּנֶּ"ל, וְיִשִּׁים כָּל רְצוֹנּוֹ וְחִפְצוֹ וּמַגְמָתוֹ וְתִשׁוּקָתוֹ רַק אֵל הַתְּכָלִית הַנְּצָחִי, וְיִכַסֵּף תָּמִיד לְהִיּוֹת כְּרְצוֹנּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הָרְצוֹן בְּעֲצָמוֹ יָקָר מְאֹד, כִּי עֵקֶר הוּא הָרְצוֹן. וּבְתוֹךְ-כֵּן מַה שְׂיִוָּכַל לְחַטֵּף אֵיזָה טוֹב, תּוֹרָה אִם תְּפִלָּה אִם מַעֲשִׂים טוֹבִים, יִחַטֵּף מַה שְׂיִוָּכַל, כִּי לֹא יִשְׂאֵר לוֹ מְכָל עֲמָלוֹ כְּלוּם, כִּי אִם הָרְצוֹן הַטוֹב, וּמַה שְׂחַטֵּף אֵיזָה טוֹב בְּכָל יוֹם מִיָּמֵי חַיָּיו (שִׂיחֹת-הַר"ן ס"ו נ"א).

נֵה וְצָרִיךְ לְזָכֹר הַיָּטִב מַה שְׂהִזְהִירוּ אֹתָנוּ הַצְּדִיקֵי-אַמֶּת וְקָרְאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל, שְׂלֹא יִנִּיחַ הָאָדָם אֶת עֲצָמוֹ לְהָעוֹלָם לְטְעוֹת, שְׂלֹא יִטְעָה אֹתוֹ הָעוֹלָם, כִּי לֹא נִמְצָא אֶחָד שְׂיִהְיֶה לוֹ קֶץ וְסוֹף טוֹב מִהָעוֹלָם הַזֶּה, רַק מַה שְׂחַטֵּף טוֹב אֲמַתִּי לְעֲצָמוֹ לְעוֹלָם הַנְּצָחִי (ש"ם).

מחשבות והרהורים

א העקר לשמר מחו שלא יחמין, שלא יתרהר בהרהורים רעים
 ובתאוות, שהם סטרא דמותא. וצריך לגער באלו המחשבות,
 שהם סטריין אחרנין, ולגרשם מדעתו ומחשבתו שלא יתקרבו
 אליו, כי הם מטמטמין מחו, ועל ידי זה אינו יכול להתפלל ואי
 אפשר לו לשמח. על כן צריכין לזהר בהם במשהו, כי הם עקר
 החמין והשאור שבעסה, שצריכים לבערם בבל יראה ובבל
 ימצא ולטהר ולפנות את המח מהם (לקו"מ סי' ה).

סדר ספורי מעשיות הימיני:

ולקח החכם עמו ממוז רב, והלך לשם וראה שעושים כמה מיני
 ליצנות וצחוק, והבין בהקאטאויש שהמדינה כלה מלאה שקרים
 מתחלה ועד סוף, כי ראה שעושים צחוק איך מאנים ומטעים
 בני אדם במשא ומתן, ואיך הוא בא לדון בהמאניסטראט
 [ערכאה נמוכה] ושם כלו שקר ומקבלין שחד והולך להסאנד
 [ערכאה גבוהה יותר] הגבוה יותר, וגם שם כלו שקר, והיו עושים
 בדרך צחוק אן שטעלין [כעין הצגה] מכל הדברים הללו והבין
 החכם באותו הצחוק שהמדינה כלה מלאה שקרים ורמאות, ואין
 בה שום אמת, והלך ונשא ונתן בהמדינה, והניח עצמו להונות
 אותו בהמשא ומתן, והלך לדון לפני הערכאות, והם כלם מלאים
 שקר ושחדים, וביום זה נתן להם שחד, למחר לא הכירוהו והלך
 לערכאות גבוה יותר, וגם שם כלו שקר, עד שבא לפני הסאנאט
 [ערכאה עליונה יותר], וגם הם מלאים שקר ושחדים, עד שבא
 אל המלך בעצמו.

ובשבא אל המלך ענה ואמר: על מי אתה מלך? שהמדינה מלאה

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'סו — אמר מוהר"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון לכ"ל" —
— "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות —

שְׁקָרִים כָּלָה, מִתְחַלָּה וְעַד סוֹף, וְאִין בָּהּ שׁוֹם אֲמֶת וְהִתְחִיל לְסַפֵּר
כָּל הַשְּׁקָרִים שֶׁל הַמְּדִינָה, וּכְשֶׁהַמֶּלֶךְ שָׁמַע דְּבָרָיו, הִרְכִּין אֲזָנָיו
אֶצֶל הַוִּילּוֹן לְשָׁמַע דְּבָרָיו, כִּי הָיָה תְּמוּנָה לְהַמֶּלֶךְ שִׁימְצָא אִישׁ
שִׁיּוֹדַע מְכָל הַשְּׁקָרִים שֶׁל הַמְּדִינָה וְהַשָּׂרִי מְלוֹכָה שִׁשְׁמָעוּ דְּבָרָיו
הָיוּ כּוֹעֲסִים עָלָיו מְאֹד, וְהוּא הָיָה מְסַפֵּר וְהוֹלֵךְ הַשְּׁקָרִים שֶׁל
הַמְּדִינָה עֲנָה וְאָמַר (הַחֲכָם הַזֶּה"ל): וְהָיָה רָאוּי לֹאמֹר שְׁגַם הַמֶּלֶךְ
כְּמוֹתָם, שֶׁהוּא אֹהֵב שְׁקֵר כְּמוֹ הַמְּדִינָה, אֵךְ מִזֶּה אֲנִי רֹאֶה אִישׁ
אֲתָה אִישׁ אֲמֶת, וּבְשֶׁבִיל זֶה אֲתָה רְחוּק מֵהֶם, מִחֲמַת שֶׁאִין אֲתָה
יָכוֹל לְסַבֵּל הַשְּׁקֵר שֶׁל הַמְּדִינָה וְהִתְחִיל לְשַׁבַּח הַמֶּלֶךְ מְאֹד מְאֹד,
וְהַמֶּלֶךְ, מִחֲמַת שֶׁהָיָה עָנּוּ מְאֹד, וּבְמִקּוֹם גְּדֻלָּתוֹ שָׁם עֲנֻתָנוֹתוֹ, כִּי
כֵן דֶּרֶךְ הָעָנּוּ, שֶׁבְּכָל מָה שֶׁמְשַׁבְּחִין וּמְגַדְּלִין אוֹתוֹ יוֹתֵר, נַעֲשֶׂה
קָטָן וְעָנּוּ יוֹתֵר, וּמִחֲמַת גְּדֻלַּת הַשַּׁבַּח שֶׁל הַחֲכָם, שֶׁשַּׁבַּח וּגְדֻלַּת אֶת
הַמֶּלֶךְ, בָּא הַמֶּלֶךְ בְּעֲנִיוּת וּקְטָנוֹת מְאֹד, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה אִין מִמֶּשׁ
וְלֹא הָיָה יָכוֹל לְהִתְאַפֵּק, וְהַשְּׁלִיךְ אֶת הַוִּילּוֹן לְרֹאוֹת אֶת אוֹתוֹ
הַחֲכָם, מִי הוּא זֶה שֶׁהוּא יוֹדַע וּמִבֵּין כָּל זֹאת וְנִתְגַּלָּה פָּנָיו, וְרָאָה
אוֹתוֹ הַחֲכָם, וְהִבִּיא הַפֶּאֶטְרֵעַט שְׁלוֹ אֶל הַמֶּלֶךְ.

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עִירוֹף הַיּוֹמִי:

סימן שפז (א) המשתתפין במבוי צריכים לערב בחצירות כדי
שלא ישכחו התינוקות תורת עירוב שהרי אין
התינוקות מכירים מה נעשה במבוי לפיכך אם נשתתפו במבוי
בפת סומכין עליו ואין צריכין לערב בחצירו' שהרי התינוקו'
מכירים בפת ויש אומרים שאם לא עירבה כל חצר לעצמה אין
סומכין על השיתוף אבל כשכל חצר עירבה לעצמה ואחר כך
נשתתפו במבוי ולא עירבו דרך פתחים שביניהם מותרים
להשתמש בחצירו' שבמבוי דרך פתחים שביניהם שסומכין על

שיתוף במקום עירוב ואם עירבו דרך פתחים שביניהם ולא נשתתפו במבוי מותר להשתמש החצרות במבוי שסומכים על עירוב שעירבו החצרות דרך פתחים במקום שיתוף: הגה ויש אומרים דסומכין אשיתוף במקום עירוב אפילו לא נשתתפו אלא ביין וכן סומכין אעירוב במקום שיתוף (הרא"ש ומרדכי פ' הדר וטור) ולעיל סימן שס"ו ס"ו בהגהה כתבתי דאנו נוהגין לכתחילה שלא לעשות רק שיתוף אחד בקמח ונ"ל הטעם כי עירוב שלנו שכל אחד מבני החצר נותן לשיתוף הוי כעירוב ושיתוף ביחד ולכתחילה אין לעשות יותר והא שהצריכו שיתוף ועירוב היינו בזמן הגמרא שבני החצר לא נתנו לשיתוף רק החצר עירבו ביחד ואחד מבני החצר נתן לשיתוף אבל בכה"ג לכ"ע אין עושין רק שיתוף א' ואי עביד יותר ובירך עליו הוי ברכה לבטלה (ד"ע ותשובת מהר"ם שהביא הב"י):

סימן שפח (א) אם לא עירבו החצרות יחד וגם לא נשתתפו במבוי מותר לטלטל בכל המבוי כלים ששבתו בתוכו בין עירבו חצרות עם הבתים בין לא עירבו ולהרב רבינו משה בר מיימון דוקא כשלא עירבו חצירות עם הבתים אבל אם עירבו חצרות עם הבתים אין מטלטלין במבוי אלא בארבע אמות:

סימן שפט (א) עכו"ם הדר במבוי ויש לו חלון אחורי ביתו פתוח לבקעה או לקרפף אפילו אין בו אלא ארבעה טפחים על ארבעה טפחים אינו אוסר על בני מבוי אפילו מכנים ומוציא גמלים וקרונות דרך המבוי כל היום שחפץ יותר באותו שפתוח לו מאחוריו לבדו שיש לו אויר והוי פתחו למבוי כמו שאינו רגיל שאינו אוסר והוא שיש בבקעה או בקרפף יותר מסאתים אבל אם אין בו אלא סאתים קטן הוא ולא ניחא ליה ביה

חוק נתן ולא יעבור

ג'סח - צמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וישראל שיש לו פתח למבוי ופתח מאחוריו לקרפף ושכח ולא עירב אם הקרפף יותר מסאתים אוסר לפי שאינו ראוי לו ואינו מסתלק מן המבוי ואם הוקף לדירה אפילו יותר מסאתים אינו אוסר כיון שראוי לו ויש מי שאומר דאדרבה אם הוקף לדירה אפילו בית סאתים אוסר שכיון שהוקף לדירה אין בו אויר ואינו חפץ בו להסתלק בשבילו מן המבוי:

סימן שצ (א) מבוי שצדו א' עכו"ם וצדו א' ישראל ובית של ישראל אחד אצלו פתוח לר"ה ולא למבוי וחלון בינו לבין ישראל הדר במבוי אינו יכול לערב דרך החלון שביניהם להוציא כליו למבוי דרך בית ישראל שכנו הפתוח למבוי אבל אם פתח ביניהם מותר ויש מי שאוסר אף בפתח פתוח ביניהם: (ב) מבוי שצדו א' עכו"ם וצדו א' ישראל והיו חלונות פתוחות מחצרו לחצר של ישראל ועירבו כולם דרך חלונות אע"פ שנעשו כאנשי בית אחד ומותרים להוציא ולהכניס דרך חלונות הרי אלו אסורים להשתמש במבוי דרך פתחים עד שישכרו מן העכו"ם:

סדר לקויי תפלות הימני:

תפלה קכא תתקפד: {מיוסד ע"פ תורה קס"ה} "אשרי הגבר אשר תיפרנו י"ה ומתורתך תלמדנו, להשקיט לו מימי רע עד יפנה לרשע שחת כי לא יטש ה' עמו ונחלתו לא יעזב", רבנו של עולם מלא רחמים טוב ומטיב לכל עזרני והושיעני שאזכה לקבל הכל באהבה, ואפלו בשאתה שולח עלי ברחמיך לפעמים איזה יסורין הנדמים לרעות חם ושלום, אזכה לקבל הכל באהבה גדולה באמת, ותפתח את לבי בקדשה גדולה שאזכה לידע ולהבין באמת אשר כמוני כמו שאני הוא, כמו שעשיתי נגדך, כל מה שאתה עושה עמי, הכל רחמים רבים וחסדים גדולים בלי

שְׁעוֹר וְעָרַךְ עַד אֵין סוֹף וְאֵין תְּכֵלִית, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְבַאֵר וּלְסַפֵּר
 לְעוֹלָם עֵצֶם רַבּוּי הַרְחֻמָּנוּת וְהַחֲסָדִים וְהַטּוֹבוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי
 וְאֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, וְאֲשֶׁר אַתָּה עֹתִיד לַעֲשׂוֹת עִמִּי בְּכָל עֵת
 וְרַגַע מָה אֹמֵר, מָה אֲדַבֵּר, "מָה אָשִׁיב לָהּ כָּל תַּגְּמוּלוֹהִי עָלַי" אֲךָ
 מָה אֶעֱשֶׂה וְעֹנֹתַי טַמְטְמוּ אֶת לְבִי וְעַקְמוּ אֶת דַּעְתִּי וּלְבָבִי, עַד
 שְׂאִינִי זֹכֶה לְהִרְגִישׁ אֶהְבְּתְךָ בְּלִבִּי, אַף גַּם רוּצִים לְהַטּוֹת אֶת
 לְבָבִי בְּכָל עֵת לְהִרְהוֹר אַחֲרֵי מַדּוּתֶיךָ הַטּוֹבוֹת וְהַיְשָׁרוֹת חֵם וְשָׁלוֹם:

תִּתְרַפֶּה: עַל כֵּן בָּאתִי לְהַפִּיל תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ שֶׁתִּמְלֵא רַחֲמִים עָלַי,
 וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי עַקְמִימוֹת שְׁבַלְב, וְתַחֲזֹק אֶת לְבָבִי
 וְדַעְתִּי בְּאַמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה לִידַע וּלְהֶאֱמִין תָּמִיד כִּי צַדִּיק אַתָּה ה' וְיִשָּׁר
 מִשְׁפָּטֶיךָ, וּלְפִי מַעֲשֵׂי הַרְעִים הַפְּגוּמִים אַתָּה מִתְנַהֵג עִמִּי
 בְּחֶסֶד גָּדוֹל וּבְרַחֲמִים רַבִּים בְּלִי שְׁעוֹר וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ
 הַגְּדוֹלִים תָּחוּם וְתַחֲמַל עָלַי וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי רָעוֹת
 וְצָרוֹת וּמִכָּל הַיְסוּרִין שְׁבַעְעוֹלָם, כִּי אַתָּה חַנּוּן הַמֵּרַבָּה לְסִלַּח וּלְפִי
 עֵצֶם וּרַבּוּי פְּשָׁעֵי אֲשֶׁר כָּל הַיְסוּרִין שְׁבַעְעוֹלָם אֵינָם מִסְּפִיקִים חֵם
 וְשָׁלוֹם לְתַקֵּן עוֹן אֶחָד [וּפְגָם אֶחָד] הַקָּל שְׁבַבְקָלִים בְּעָרַךְ עֹוֹנוֹתַי,
 אַף עַל פִּי כֵן רַחֲמֶיךָ יִקְדְּמוּנִי כִּי אַתָּה יָכֹל לְמַחֵל וּלְסִלַּח לִי בְּלִי שׁוּם
 יְסוּרִים כָּלֵל, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "כִּי עַמְּךָ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּזְרָא" וּכְתִיב:
 "כִּי עִם ה' הַחֲסֵד, וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל
 עֹוֹנוֹתָיו", עַל כֵּן פִּרְשִׁיתִי יָדַי אֵלֶיךָ בַּעַל הַרְחֻמִּים, רַחֵם עָלַי וְשִׁמְרָה
 נַפְשִׁי, וְהִצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי רָעוֹת וְצָרוֹת וּמִכָּל הַיְסוּרִים שְׁבַעְעוֹלָם לֹא
 כִּחְטָאֵינוּ תַעֲשֶׂה לָנוּ וְלֹא כְּעֹוֹנוֹתֵינוּ תִגְמַל עָלֵינוּ וּמָה שְׂאֵנוּ
 מִכְּרַחֲמִים לְקַבֵּל עַל פִּי דְרָכֵי רַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, אֲנָא ה' טוֹב
 וּמִטִּיב עֲשֵׂה עִמָּנוּ פְּלֵא לְחַיִּים, וְעֲזֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנִזְכֶּה לְקַבֵּל
 בְּאַהֲבָה גְמוּרָה בְּאַמֶּת וְלֹא תִשְׁלַח עָלַי שׁוּם יְסוּרִים כִּי אִם בְּעֵת

אֲשֶׁר תַּעֲזֹרֵנִי בְּקִדְשֶׁתְךָ הֶעֱלִינָה שְׂאֵזֻכָּה לְקַבֵּל בְּאַהֲבָה גְמוּלָה בְּאַמֶּת, וְלֹא אֶתְחִיל לְהַרְהֵר אַחֲרֶיךָ כָּלֵל וְאַזְכָּה לְשׁוֹם אֲשֶׁם נַפְשִׁי, וְאֵל אֵל אֹמֵר "נִשְׂאתִי וְלֹא אֶחְבַּל" רַחֵם עָלַי לְמַעַנְךָ, וְלֹא אֶהְיֶה מְבַעֵט בְּיִסּוּרִים רַק תִּתֵּן לִי כַח וְדַעַת לְקַבֵּל בְּאַהֲבָה בְּאַמֶּת, בְּעַת אֲשֶׁר תִּרְצֶה בְּרַחֲמֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים לְיִסּוּרַי בְּאַהֲבָה, "כִּי אֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת בְּנוֹ" וּבְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תִּקַּל מֵעָלַי הַיִּסּוּרִים בְּכָל הַקְּלִים [הַקְּלוֹת] שְׂבַעֲוֹלָם, כִּי כַחִי חָלַשׁ וְדַל וְדַעַתִּי פְּגוּמָה, וְאִין לִי שׁוֹם כַּח וְדַעַת לְקַבֵּל יִסּוּרִים כָּלֵל כְּחַסְדֶּךָ עֲשֵׂה עִמִּי, "חַנּוּנִי אֱלֹקִים כְּחַסְדֶּךָ, כֹּרֵב רַחֲמֶיךָ מִיחָה פְּשָׁעֵי כְּחַסְדֶּךָ חַיִּנִי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ ה' אֵל בְּאַפֶּךָ תּוֹכִיחֵנִי וְאֵל בְּחַמְתְּךָ תִּיָּסְרֵנִי" מֵלֹא רַחֲמִים, עֲשֵׂה רְצוֹנִי כְּרְצוֹנְךָ, שְׂאֵזֻכָּה לְבַטֵּל רְצוֹנִי לְגַמְרֵי מִפְּנֵי רְצוֹנְךָ וְלֹא יִהְיֶה לִי שׁוֹם רְצוֹן שֶׁל עֲצָמֵי כָּלֵל, רַק כָּל רְצוֹנִי יִהְיֶה שִׂיחָיָה הַכֹּל כְּרְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה:

תְּפִלָּה קַכֵּז תַּחֲרַפּוּ: {מִיוֹסֵד ע"פ תּוֹרָה קס"ט} "צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי צַר וּמְצוּק מְצֹאוֹנֵי מְצוֹתֶיךָ שֶׁעָשִׂיתִי" צַר לִי מְאֹד אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, צַר לִי מְאֹד אָבִי אָב הַרְחֵמֵן, צַר לִי מְאֹד אָבִי גּוֹאֲלִי וּפּוֹדֵי צַר וּמֵר, וְאָח וְאָבוּי וְאוֹי וְאֵלָּלִי מְאֹד, צַר וּמְצוּק מְכָל צַד עֲנֵנִי ה' עֲנֵנִי, עֲנֵנִי עוֹנָה בְּעַת צָרָה עֲנֵנִי, כִּי אֶתָּה ה' עוֹנָה בְּעַת צָרָה עֲנֵנִי ה' כִּי קָרָאתֶיךָ עֲזָרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן שְׁמֶךָ לְמִדְּנִי וְהוֹרֵנִי אֵיךְ אֲזַכָּה לְדוֹן וְלִשְׁפֹּט אֶת עֲצָמֵי בְּעַצְמֵי עַתָּה בְּעַת הַזֹּאת, בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר אָנִי מְנַח כְּמוֹ בְּמִכְבֵּשׁ מִמָּשׁ, וְאִינִי יוֹדֵעַ לְשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי לְהַצִּיל אֶת עֲצָמֵי עַל כָּל פְּנִים מֵעַתָּה "וְנַפְשִׁי נִבְהָלָה מְאֹד", מְאֹד, "וְאֶתָּה ה' עַד מָתַי" עַד מָתַי, עַד מָתַי, עַד אֵן יִצְעַק בְּשִׁבְי אָנִי (פְּלוֹנִי בֶן פְּלוֹנִית) עַבְדֶּךָ בֶּן אֶמְתְּךָ אוֹי לִי וַי לִי, "כִּי כָּלוּ בִּיגוֹן חַיִּי וּשְׁנוֹתַי בְּאַנְחָה,

כָּשָׁל בְּעוֹנֵי כַחֵי וְעֲצָמֵי עֲשִׂשׁוּ" וְעַתָּה אֵיךְ לִזְכָּרִים עֲצָה, אֵיךְ אֲזַכֶּה
עַתָּה לְפִשְׁפִּשׁ בְּמַעֲשֵׂי וְלִשְׁפֹט אֶת עֲצָמֵי עַל כָּל מַעֲשֵׂי וְהַנְהַגוֹתַי,
מֵאַחַר שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ בְּעֲצָמֵי שָׂרֵב מַעֲשֵׂי מְקַלְקְלִים וּפְגוּמִים מְאֹד
וּבְפֶרֶט מִחֲשֻׁבוֹתַי הַרְעוֹת וְרַעֲיוֹנֵי הַמְּבַלְבְּלִים הַמְּפֹזְרִים וְטְרוּדִים
בְּמַה שֶׁטְרוּדִים רַחֲמָנָא לְצַלֵּן מֵעַתָּה, וְנִדְמָה בְּדַעְתִּי כְּאִלּוּ אֲנִי
בְיַדֵי חַם וְשָׁלוֹם וְזֶה כִּמָּה שֶׁאֲנִי חוֹתֵר חֲתִירוֹת לְהַצִּיל אֶת עֲצָמֵי
וְלֹא עֲלֵתָה בְיַדֵי, עַתָּה אֵיךְ זֹכִינ׳ לְמִשְׁפָּט דְקַדְשָׁה, שֶׁאֲזַכֶּה לְפִשְׁפִּשׁ
וְלִמְשִׁמֵּשׁ בְּדַעְתִּי בְּמַעֲשֵׂי, וְלִשְׁפֹט אֶת עֲצָמֵי בְּעֲצָמֵי, בְּאִפְּן
שֶׁאֲמַצָּא עֲצָה וְתַחֲבוּלָה טוֹבָה בְּכָל עֵת שֶׁאֲזַכֶּה לְקִיּוּמָה בְּאִפְּן
שֶׁאֲשׁוּב וְאֶסוּר מִהֲרָה מִמַּעֲשֵׂי הַרְעִים וּמִמְחֲשַׁבוֹתַי הַרְעוֹת
וְהַפְּגוּמוֹת: